

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۷ دسمبر ۲۰۲۱

توطئه سکوت و یا سانسور مطلق!؟

دوشنبه- ۱۵ قوس ۱۴۰۰- کابل: امروز در شهر کابل تعدادی از استادان پوهنخی های شخصی و دولتی همراه با تعدادی از فعالان جامعه مدنی تظاهراتی را علیه سیاست های انحصار گرایانه طالب و نظام ملاسالار به راه انداختند که در نوع خود کاملاً در مقایسه با چنین حرکاتی از زمان سلطه نمایندگان جهل قرون وسطائی بر افغانستان کاملاً بی نظیر بود.

این تمایز از یک جانب بر مبنای مختلط بودن آن از لحاظ جنسی بود که مردان و زنان در یک حرکت واحد، انتقادات شان را بر سیاست های نظام ملاسالار وارد نمودند و از جانب دیگر شور و هیجانی که در بین مظاهره چیان وجود داشت، نوید آن را با خود حمل می نمود که سرانجام مردم ما تصمیم گرفته اند که من بعد مظاهره را با محتوای اصلی آن برگزار نموده، از گرایش به سمت تکدی و درپوزه گری حاکم بر چنین حرکاتی آن را مجزا نمایند.

آنچه در مورد تظاهرات امروز از همه چیز برجسته تر بود و است، سکوت مطلق است که رسانه ها در کل در قبال آن پیش گرفتند. همان طوری که نوشتم هر چند تظاهرات هم از لحاظ کمیت شرکت کنندگان و هم از لحاظ شور و هیجانی که با خود حمل می نمود به صدها فرسنگ نسبت به مظاهره های قبلی برتر و منسجمتر بود، مگر بازتاب و انعکاس آن در هیچ یک از رسانه های داخلی و خارجی مشاهده نشد. این سکوت مطلق هر ناظر فعال سیاسی را بدین فکر می اندازد که آیا در مقابل این حرکت بالنسبه مستقل، توطئه سکوت حاکم بوده و یا این که شدت سانسور طالب تا جایی میخ را بر زمین رسانه و مطبوعات محکم و عمیق فرو برده است، که هیچ یک از آنها جرأت انعکاس یک تظاهرات مسالمت آمیز چند صد نفری را ندارند.

هموطنان گرامی!

اعتراض منسجم و مسئولانه استادان پوهنتون ها حتا اگر از لحاظ کمی، محدود هم می بود که نبود و گسترده ترین تظاهرات از زمان به وجود آمدن نظام ملا سالار تا اکنون می باشد، همین که استادان پوهنتون و فعالان جامعه مدنی یعنی برجسته ترین قشر تحصیل یافتگان جامعه، علیه سیاست های چند ملائی که تازه از مساجد و دروس ۱۴ قرن پیش فارغ شده اند و می خواهند جامعه ما را ۱۴۰۰ سال به عقب برگردانند، اعتراض می کنند و از آنها می خواهند تا زمان را درک نموده، از خواب قرون و اعصار بیدار شده، ببینند که در قرن ۲۱ زندگانی می نمایند و سیاست های شان را

مطابق به مقتضیات عصر عیار بسازند، در ذات خود تقابل بین نو و کهنه را نشان داده، ایجاب می نماید تا تمام آنهایی که خود را هوادار آوردن تغییرات در جهت مثبت می دانند، از آن استقبال نموده، حمایت شان را دریغ نورزند. هموطنان گرامی!

اگر سکوت رسانه های داخلی را برخاسته از سیاست فشار و سانسور طالب بدانیم و محدودیت های آنها را به رسمیت بشناسیم، سکوت رسانه هایی که از خارج کشور فعالیت های شان را ادامه می دهند، چیزی به جز توطئه سکوت در قبال یک حرکت غیر وابسته و آزادمنی توان تلقی کرد. هموطنان گرامی!

بیائید این را یاد بگیریم که تنها مبلغ فعالیت های خود نباشیم آنهم در حالی که خود کدام فعالیتی هم نداریم، بلکه هر نوع حرکت ضد ارتجاعی و ضد امپریالیستی را از جانب هر فرد، گروه و سازمان و حزبی که برگزار شود از خود دانسته، در بازتاب آن بکوشیم. این را باید بپذیریم که بسیج همکامی مردم را می توان از طریق انعکاس و بازتاب فعالیت های تمام آنها سازماندهی کرد، نه این که در حرف تمامیتخواهی های طالب و نظام ملا سالار را انتقاد اما در عمل، خود به سمبول تمامیتخواهی مبدل بگردیم.

**مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**